

"וכל מי שאינו מחכה לביאתו"

1. רמב"ם הלכות מלכים פרק יא הלכה א (יש להביא דברי הגר"ז)

וכל מי שאינו מאמין בו, או מי שאינו מחכה לביאתו, לא בשאר נביאים בלבד הוא כופר, אלא בתורה ובמשה רבינו, שהרי התורה העידה עליו...

2. צפית לישועה (להחפץ חיים) פ"ב

מי שאינו מאמין בו או שאינו מחכה לביאתו. ע"כ ר"ל שמתייחס ממנו מאיזה סיבה שהיא.

3. בית אלקים (להמב"ט) שער היסודות פרק נ'

הזהיר עליו הרב ז"ל להאמין ולאמת שיבוא ולא יחשוב שיתאחר אם יתמהמה חכה לו כמאמר הנביא ע"ה. כי מה שלא הוגבל זמנו יכול להיות בכל זמן בין קרוב או רחוק, והבלחי מאמין לזמן קרוב ג"כ לא יאמין לזמן רחוק.

4. תורת מנחם תשמ"ח ח"ד ע' 33

ויש להדגיש בענין זה דבר שלא כאו"א שם לב אליו ולא עוד אלא שיש כאלו שרוצים להתעלם ח"ו מזה...

ועוד ועיקר לא רק מי שאינו מאמין בו כופר בתורה ובמשה רבינו, אלא אפילו מי שאינו מחכה לביאתו היינו שמאמין בביאת המשיח אלא שאינו מחכה לביאתו הוא כופר בתורה ובמשה רבינו. וכאמור על ענין עיקרי זה שגם מי שאינו מחכה לביאתו הוא כופר בתורה ובמשה רבינו, לא שמים לב כראוי. ולכן יש צורך להרעיש ע"ד החיוב וההכרח לחכות לביאתו אחכה לו בכל יום שיבוא. וכהודעת כל אחד ואחד בתפלתו לפני השם "לישועתך קוינו כל היום", לא רק בכל יום, אלא גם כל היום.

ופשוט שכיון שמפורש הדבר בתורה אין כל תועלת להתעלם מזה. רגל כי דבר אלקינו יקום לעולם ועוד גם מי שטוען ר"ל שאינו מחכה לביאתו ואפילו מי שטוען שאינו מאמין בו ר"ל הרי באמת רק מרמה את עצמו...

5. הערה 95 שם

ומה שלא נזכר ענין זה בין המצות שחיובן תמידי בכל רגע (ראה אגרת המחבר בריש ס' החינוך) הרי זה מפני שאין זה בכלל תרי"ג מצוות, כי האמונה שהמלך המשיח עתיד לעמוד כו' והחיוב לחכות לביאתו הם בזמן הגלות, משא"כ לאחר ביאת המשיח וכן בזמן דוד ומלכות ב"ד עליו נאמר דרך כוכב גו' כנ"ל. (עי' ח"ח ע' 280 הערה 63)

6. ספר מדבר קדמות (להחיד"א) ערך קיווי

אמרו בילקוט תהלים רמז תשל"ו אפי אין ביד ישראל אלא הקיווי כדאי הם לגאולה בשכר הקיווי וכו' שמא תאמר עבר קציר וכו', ת"ל קוה אל ה' חזק ויאמץ לבך וקוה אל ה'. לא נושעתם קווי ושובו וקווי וכו' ע"ש

ובזה פירש הרב הגדול מהר"ר יוסף דוד זלה"ה בספרו הנחמד צמח דוד הנדפס מחדש ד' קכג פ' ויחי מטבע ברכת את צמח דוד מהרה תצמיח וקרנו תרום בישועתך כי לישועתך קוינו כל היום, דאומרו כי לישועתך אינו מובן מה נתינת טעם היא, דאם מן הדין נזכה בלא קיווי, והן לא, מה יועיל הקיווי. אבל ע"פ האמור א"ש והכי פירושה, את צמח דוד וכו' וכי תימא שאין לנו זכות מ"מ תצמיח כי לישועתך קוינו ויש לנו הקיווי ובשכר הקיווי כדאי שתגאלנו.

7. תורת מנחם תשכ"ב ח"ג ע' 174

איתא בגמרא זבון וזבין תגרא איקרא? (בתמי') מי שמוכר באותו מחיר שקנה ואינו מרויח מאומה אינו נקרא סוחר. ענין העסק הוא - להרויח ויתירה מזה - להשיג מה שיותר פרנסה.

ועד"ז בהעוסק בתורה יכול להיות לפעמים שיהודי לומד תורה ומשתדל גם ללמוד תורה עם יהודים נוספים אבל הוא עושה זאת ללא חיות הוא לא מרגיש שיש מזה ריוח ופרנסה. האמת היא הרי שישראל ע"י אורייתא וקוב"ה כולא חד ע"י כל תיבה בתורה, ע"י הפצת התורה מקבלים גם את הריוח, שכובשים עוד חלק מהעולם עבור התורה וכו' וכו'. אבל הוא אינו מרגיש זאת ובמילא גם כאשר פועל בתורה ובהפצת התורה חסרה אצלו החיות בדבר, הוא אינו בעל עסק שעובד בחנותו מתוך חיות, אלא כמו פועל שעובד עבודתו בגלל שמוכרח לעשותה.